

Lövétei Lázár László

KRUMPLIS GULYÁS

– Részlet a Feketemunkából –

Munkásszálló.

Jobbra emeletes ágyak, összesen négy darab priccyszerű alkotmány, az egyik alsó ágyon ELSŐ MUNKÁS Shakespeare Macbeth-jét olvasná (Bp., 1981, Európa Kiadó – Magyar Rádió és Televízió. Fordította: Szabó Lőrinc. Utószó: Géher István). Az ágyakkal szemközt tűzfalra néző ablakok. Az ablakok alatt gázrezsó, rajta kormos fazék.

Három másik munkás jön, szemmel láthatóan enyhén ittas állapotban.

MÁSODIK MUNKÁS:

Marhából vagy bárányból?

HARMADIK MUNKÁS:

Se marhánk, se bárányunk.

NEGYEDIK MUNKÁS:

Már hogyne lenne bárányunk! Itt írja, hogy Lamm Pur! Lamb.

Agneau. Agnello. Vagy a Lamm nem bárányt jelent?

HARMADIK MUNKÁS:

Én nem eszek kutyakonzervet!

NEGYEDIK MUNKÁS:

Akkor egyed a gané párizsidat! Ugyanaz van a konzervben is, sőt! Ez legalább tényleg bárányból van! Itt írja, hogy „100%-ig bárányhús. Szója, növényi adalékanyagok, valamint színezék és tartósítószeres hozzáadása nélkül készül!”

HARMADIK MUNKÁS:

Akkor se eszek kutyakonzervet!

NEGYEDIK MUNKÁS:

Allergiás vagy? Hát akkor ezt hallgasd, bazdmeg! „A Happy Dog Lamm Pur Bárány színhús konzervben található egyféle proteinforrás ideális ételérzékenység és allergia esetén.” Mintha direkt neked találták volna ki!

MÁSODIK MUNKÁS:

Tavaly napokig szemeztem egy-egy darab hússal.

Első nap: túl drága.

Második nap: túl drága.

Harmadik nap: 50%-os árengedmény.

„Hány kutyája van?” –

kérdezi egyszer a hentes,

látva,

hogy mindig a legolcsóbbat veszem.

NEGYEDIK MUNKÁS:

Mondtam én, hogy mindegy: ember-e vagy kutya. Egykutya.

ELSŐ MUNKÁS *(olvás):*

Kő alatt kit harminchárom

Éjjel izzaszt beteg álom,

Legelőszőr, buta béka,

Te kerülsz be a fazékba.

MÁSODIK MUNKÁS:

Szervusz, Lacika! Ne tanulj annyit, mert megbolondulsz! (A gázrezsó alatt kotorászik.) Szóval: Hozzávalók: 50 dkg marhahús...

Marha nincs, csak bárány. Hány dekás a konzerved?

NEGYEDIK MUNKÁS:

Itt 400 grammot ír.

MÁSODIK MUNKÁS:

Pléhvel együtt 400?

NEGYEDIK MUNKÁS:

Tudja a faszom! Nem mindegy?

HARMADIK MUNKÁS:

Én nem eszek kutyakonzervet!

MÁSODIK MUNKÁS:

Akkor megeszed a faszomat! ...2 fej hagyma... Lacika, van itthon hagyma?

ELSŐ MUNKÁS *(olvás):*

Nádi kígyó az övem:

Sülj meg, főj meg odabenn...

MÁSODIK MUNKÁS:

...1-1 szál sárgarépa... Sárgarépa a keresztanyád valagába! *...és petrezselyem...* Van itthon petrezselyem? Lacika, van itthon petrezselyem?

ELSŐ MUNKÁS *(olvass):*

*Göte szeme, egy marok
Denevérszór, gyíkfarok...*

MÁSODIK MUNKÁS:

Szipuzunk, Lacika, szipuzgatunk? Ne olvass annyit, mert megbolondulsz! *...50 dkg krumpli...*

HARMADIK MUNKÁS:

Nagyapám mesélte, hogy '44 végén
megkéstek volt a pityókaásással.
Áthívott magához,
ott laktunk vele átellenben,
minden este beült hozzánk tévét nézni,
de öt perc múlva már aludt...

NEGYEDIK MUNKÁS:

Mi volt '44 végén?

HARMADIK MUNKÁS:

Áthívott magához, hogy gyúrjam el a túrót,
mert neki lement a kulimász a tenyeréről,
akkor mesélte, hogy '44 végén...

NEGYEDIK MUNKÁS:

Mi volt '44 végén?

HARMADIK MUNKÁS:

Akkor akarták megcsinálni nálunk a hidat a központban,
keresztül is rakták azokat a vasbeton izéket a Homoródon,
azóta se készült el a híd,
adventi koszorút,
betlehemet tartanak rajta;
nagyapám nem akart kerülni piacról jövet...

NEGYEDIK MUNKÁS:

De mi volt '44 végén?

HARMADIK MUNKÁS:

Azt akarom elmondani, ha nem vartyognál bele!

MÁSODIK MUNKÁS:

Jöttünk az erdőről apámmal,
elkapott egy istenes zuhó,
egykettőre bőrig áztunk,
a seggünk árokán is folyt le a víz,
teli volt a gumicsizmánk,
minden lépésnél beszélgetett a gumicsizma,
vartyog, mint a pica, mondta apám...

NEGYEDIK MUNKÁS (*MÁSODIK MUNKÁSnak*):

Fogd már be a picaszádat!

ELSŐ MUNKÁS (*olvás*):

*Sikló-fullánk, eb foga,
Villanyelvű vipera...*

NEGYEDIK MUNKÁS (*ELSŐ MUNKÁSnak*):

Szia, Lacika!

(*HARMADIK MUNKÁSnak*):

Te meg nyögd ki végre, hogy mi volt '44 végén?!

HARMADIK MUNKÁS:

Nagyapám fölmászott azokra a vasbeton izékre,
mert akkor már túl volt a nyolcvanon,
rövidíteni akart,
de megboltott és hasra esett,
lement a kulimász a tenyeréről,
nem tudta elgyúrni a túrót,
áthívott hát engem, hogy gyúrjam el én,
leőröltem ügyesen a sajtot,
ő meg szóta,
mondja egyszer az öreg,
hogy kóstoljam meg,
elég sós-e a túró,
mondom neki, hogy utálok a túrót...

NEGYEDIK MUNKÁS:

Az én túrómat is utálod?

HARMADIK MUNKÁS:

...mondom neki, hogy utálok a túrót,
erre elkezd zokogni az öreg,
potyogtak a könnyei a viaszkosvásznonra,

megennéd még, tudom istenem!, mondta,
akkor mesélte el,
hogy '44 végén megkéstek volt a pityókaásással,
már leesett az első hó,
holmi bujkáló német katonák keveredtek a Lázra,
mutatta az egyik, hogy adjon nekik is,
adott is egy tarisznyával,
ették a németek a sáros-agyagos, nyers pityókát,
potyogtak a könnyei az öregnek...

NEGYEDIK MUNKÁS:

És még te vagy allergiás a kutyakonzervre! Pedig német termék!
Lehet, hogy így akarják megköszönni nagyapádnak a pityókát!

HARMADIK MUNKÁS:

Én nem eszek se túrót, se kutyakonzervet! Te pedig elmész a
picsába...

MÁSODIK MUNKÁS:

Kuss legyen! ...1 tojásból csipetke... Kell nekünk egyáltalán
csipetke? Lacika, van itthon tojás?

ELSŐ MUNKÁS *(olvás)*:

*Lócsont, sárkány pikkelye,
Éji konkoly gyökere...*

NEGYEDIK MUNKÁS:

A lócsontról jut eszembe,
hogy mesélte az egyik haver...

HARMADIK MUNKÁS:

Ló is lesz a gulyásban?

ELSŐ MUNKÁS *(olvás)*:

*Múmialé iszonya,
Cápa sózott uszonya...*

NEGYEDIK MUNKÁS:

Anyátok!
Szóval mesélte a haver,
hogy éppen biciklizett hazafelé a döngkút mellett,
hallja ám,
hogy valakik ügyködnek a döngkút fenekén,
odaóvatoskodott a nyíláshoz,
friss lódög érkezhett,

mert egy csorda cigány szorgoskodott odalenn,
elvágja a haver a kötelet...

HARMADIK MUNKÁS:

Jó nagy marha lehetett az a te havered!

MÁSODIK MUNKÁS:

Marhánk nincs, csak bárányszervünk...

ELSŐ MUNKÁS *(olvas)*:

*Vaksötétben letépett
Holdfényittas beléndek...*

NEGYEDIK MUNKÁS:

Valaki figyelhette a havert,
mert a cigányok megtudták,
ki vágta el a kötelet,
hajszál híja volt,
hogyan nem verték...

HARMADIK MUNKÁS:

Tényleg lesz ló is benne?

MÁSODIK MUNKÁS:

Kuss legyen! ...só, pirospaprika... zsír, csontlé... *(Röhögve)* Lacika,
van itthon csontlevünk?

ELSŐ MUNKÁS *(olvas)*:

*Pávián-vér hűtse le,
S kész a pokol öröme...*

MÁSODIK MUNKÁS *(még mindig a szakácskönyvet studiózza)*:

*Amikor a hús már majdnem puha,
akkor adjuk hozzá a kockára vágott krumplit,
és készre főzzük,
de most már kevergetés nélkül...*